

Nr 43.

Av herr **Thapper**, angående ändring av gällande bestämmelser om ersättning för kroppsskada under militärtjänstgöring.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 316 till 1941 års riksdag beslutade riksdagen en höjning av sjukpenningen vid olycksfall i arbete ävensom en motsvarande höjning av ersättningen för kroppsskada ådragen under militärtjänstgöring. Ersättningen utgår i båda fallen med belopp beräknade efter den årliga inkomsten och är lika både för försäkring för olycksfall i arbete och för kroppsskada ådragen under militärtjänstgöring, evad den avser de fast anställda. För värnpliktiga däremot gälla avvikande bestämmelser. De värnpliktigas årliga arbetsförtjänst uppskattas nämligen till vissa bestämda belopp, för mera utbildade till 2 160 kronor samt för övriga till 1 764 kronor.

Av dessa belopp beslutades icke någon höjning, utan riksdagen biföll i stället Kungl. Maj:ts förslag om dyrtidstillägg med 30 procent på den enligt ovanstående belopp utgående sjukpenningen. Denna förordning om dyrtidstillägg åt värnpliktig å sjukpenning på grund av ådragen kroppsskada under militärtjänstgöring gäller till och med den 31 december 1943.

Även om detta dyrtidstillägg är synnerligen motiverat under nu rådande förhållanden, skapar det icke full rättvisa för de värnpliktiga gentemot övriga grupper, för vilka en direkt höjning av den utgående sjukpenningen företogs. Medan maximibeloppet för de försäkrade enligt olycksfallsförsäkringslagen höjdes från tidigare kronor 5: 50 till 7:— kronor per dag, blir den högsta sjukpenningen för de värnpliktiga kronor 5: 20 mot tidigare kronor 4:— per dag.

Det rimligaste vore väl, att även för de värnpliktiga sjukpenningen beräknades efter den årliga inkomst de åtnjuta i sitt civila arbete. Svårigheterna för ett sådant tillvägagångssätt ligger dock däri, att de värnpliktiga av äldre årgångar nu i stor utsträckning äro inkallade till tjänstgöring, vilket påverkar deras årsinkomst nedåt. Men även för de yngre värnpliktiga, som fullgöra sin rekryttjänstgöring, torde det fastställda beloppet 1 764 kronor, efter vilket sjukpenningen beräknas, vara för lågt.

Om således svårigheter möta att bestämma de värnpliktigas ersättning vid sjukdom och olycksfall i militärtjänstgöringen efter vars och ens civila årsinkomst, måste det framstå som rättvist, att de belopp höjas efter vilka ersättningen nu beräknas.

Det måste anses orättvist, att de värnpliktiga, som redan genom sin beredskapstjänstgöring lida ekonomisk förlust, också skola vidkännas en lägre

sjukpenning än övriga vid olycksfall och sjukdom under tjänstgöringen. En annan sak som ytterligare understryker betydelsen av denna ersättning är, att med den fortskridande mekaniseringen av vårt försvarsväsende risken för olycksfall väsentligt ökat.

Under hänvisning till vad ovan anförts får jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om skyndsamt utredning av de bestämmelser efter vilka ersättning utgår till de värnpliktiga som ådraga sig olycksfallsskada eller sjukdom under sin militärtjänstgöring, så att de belopp efter vilka ersättningen beräknas bättre anpassas efter deras civila löneförhållanden.

Stockholm den 20 januari 1942.

Fridolf Thapper.
